

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 99.802 van 16 oktober 2001
in de zaak A. 111.112/XII-3301.**

In zake : xxxx,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat P. LEFRANC,
 kantoor houdende te GENT,
 Koning Albertlaan 128

tegen :

Scholengroep 24 van het Gemeenschapsonderwijs,
die woonplaats kiest bij
advocaten R. ROMBAUT en M. STOMMELS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Justitiestraat 18, bus 25.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat xxxx op 4 oktober 2001 heeft ingediend waarin bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing wordt gevorderd van de tenuitvoerlegging van “het besluit van ongekende datum (vermoedelijk 26 september 2001) van de Raad van Bestuur van de Scholengroep 24 waarbij [...] verzoekster «m.i.v. de dag volgend op het ter ‘Post’ aanbieden van deze dienstbrief» preventief werd geschorst”;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 5 oktober 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 oktober 2001, om 11.00 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad G. VAN HAEGENDOREN;

Gehoord de opmerkingen van advocaten P. LEFRANC en T. DE SUTTER, die verschijnen voor verzoekster, en van advocaat M. STOMMELS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat de raad van bestuur van scholengroep 24 van het Gemeenschapsonderwijs op 26 september 2001 beslist om verzoekster “m.i.v. de dag volgend op het ter ‘Post’ aanbieden van deze dienstbrief preventief te schorsen”; dat deze beslissing aan verzoekster wordt meegedeeld met een op 28 september 2001 ter post aangetekend schrijven;

Overwegende dat luidens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat verzoekster in haar verzoekschrift een nadeel aanvoert dat van morele aard is; dat zij met name uiteenzet “door de handelwijze van de verwerende partij zich ernstig gekrenkt [te weten] in haar eer en goede reputatie die zij op en buiten de school steeds genoten heeft” en dat “de tenuitvoerlegging van de bestreden maatregel [haar] treft in wat mag omschreven worden als haar roeping, haar ziel, haar bestaansreden, nl. les geven aan haar leerlingen”;

Overwegende dat een preventieve schorsing in het belang van het onderwijs of in het belang van de dienst, zoals bedoeld in artikel 59 van het decreet rechtspositie personeelsleden Gemeenschapsonderwijs van 27 maart 1991, een ordemaatregel is die, vanwege haar uiteraard tijdelijke en niet-tuchtrechtelijke aard in beginsel geen nadeel kan veroorzaken dat niet naar behoren kan worden hersteld door een vernietigingsarrest;

Overwegende dat verzoekster echter argumenteert dat het nadeel moeilijker te herstellen is omdat haar schuld volgens de verwerende partij reeds bewezen zou zijn, zodat het resultaat van de tuchtprocedure “te voorspellen is”; dat verzoekster aldus aan verwerende partij toeschrijft vooringenomen te zijn bij de nog

te volgen tuchtprocedure; dat zulks, mocht het waar zijn, eventueel de regelmatigheid van die tuchtprocedure kan aantasten, maar niet van de voorliggende preventieve schorsing;

Overwegende dat verzoekster voorts nog stelt een “veel grotere en niet meer loutere morele druk [te] ondergaan dan normalerwijze ten gevolge van zo’n maatregel het geval is”, omwille van haar leeftijd, het uitblijven van het tuchtonderzoek en het feit dat een eerdere bij hoogdringendheid genomen preventieve schorsing door de verwerende partij is ingetrokken;

Overwegende vooreerst dat de vrees van verzoekster dat de preventieve schorsing haar reputatie bij de schoolomgeving of zelfs buitenschools zou aantasten eerder hypothetisch is en in haar verzoekschrift zelf wordt tegengesproken, aangezien zij stelt dat collega’s “haar tot op vandaag telefoneren om bijvoorbeeld haar raad te vragen voor problemen op school”; dat verzoekster voorts geen concrete gegevens aanreikt die aantonen dat haar leeftijd het persoonlijk moreel nadeel dat elke preventieve schorsing veroorzaakt overstijgt; dat de preventieve schorsing overeenkomstig het genoemd artikel 59 van het rechtspositiedecreet niet meer dan één jaar mag duren; dat dit zo begrepen moet worden dat de preventieve schorsing niet langer mag duren dan nodig is om uit te maken of er tuchtrechtelijk opgetreden dient te worden, met als absoluut maximum één jaar; dat de verwerende partij een administratief onderzoek heeft aangevraagd op 24 september 2001; dat verzoekster de opheffing van de preventieve schorsing kan vragen en bij weigering een annulatieberoep tegen de weigering, eventueel vergezeld van een vordering tot schorsing, kan instellen, indien zij langer dan nodig preventief geschorst blijft; dat het aangevoerde nadeel dan ook niet ernstiger kan worden door het eventueel uitblijven van het tuchtonderzoek; dat de verwerende partij de eerdere bij hoogdringendheid uitgesproken preventieve schorsing nooit ten uitvoer lijkt te hebben gelegd en ze alleszins blijkt te hebben ingetrokken als antwoord op bezwaren van verzoekster; dat die eerdere beslissing door haar intrekking geacht wordt niet meer te bestaan en niet bestaan te hebben; dat noch die ingetrokken beslissing, noch de intrekking ervan op vraag van verzoekster, het door haar aangevoerde nadeel als ernstiger of moeilijker te herstellen kunnen doen verschijnen; dat verzoekster de Raad van State in de voorliggende zaak niet overtuigt om af te wijken van de rechtspraak die aanneemt dat de morele genoegdoening welke een met terugwerkende kracht geldende vernietiging van de bestreden beslissing verzoekster zou verschaffen, een volledig herstel zal meebrengen van het ingeroepen moreel nadeel;

dat overigens verzoekster, op het eerste gezicht, ook geen annulatiemiddel blijkt aan te wijzen dat wegens zijn aard of zijn klaarblijkelijk kennelijke gegrondheid het nadeel als ernstiger en moeilijker te herstellen doet verschijnen dan het nadeel dat normaal uit een schorsing bij ordemaatregel voortvloeit;

Overwegende dat niet voldaan is aan een van de voorwaarden die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen;

Overwegende dat verzoekster met toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 betreffende de publicatie van de arresten van de Raad van State, eist dat bij de publicatie van het arrest haar identiteit niet zou worden opgenomen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

Bij de publicatie van dit arrest wordt de identiteit van verzoekster niet opgenomen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zestien oktober 2001, door :

de HH.	G. VAN HAEGENDOREN,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	F. BONTINCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

G. VAN HAEGENDOREN.